

Milers de tones de deixalles tòxiques es mouen per tot el món

Residus viatgers

El descobriment d'una xarxa que abocava a Catalunya residus procedents d'Alemanya no és sinó un detall en un tràfic il·legal i perillós que afecta gairebé tot el món.

El darrer mes d'agost, el pas de camions amb residus hospitalaris per la frontera franco-alemanya va provocar la reacció de les autoritats de París. Després d'una reunió entre Ségolène Royal, ministressa de Medi Ambient francesa, i el seu homòleg alemany, Klaus Töpfer, la primera va manifestar que "el turisme de les deixalles s'ha acabat".

Potser es va acabar per als francesos -cosa dubtosa-, però ha arribat més al sud. Fa uns dies, la brigada de Medi

Ambient dels Mossos d'Esquadra filmava camions que abocaven en diversos indrets de Catalunya residus industrials procedents també d'Alemanya.

Això pot dur a la conclusió que Alemanya, país ecològicament avançat, el que fa és treure's de sobre alguns problemes, com ara el dels residus, passant-lo a altres països. Si això és cert en part, seria injust que els alemanys se les carreguessin totes ells sols. Si mirem el mapa que il·lustra aquest reportatge, veurem una part del tràfic de residus perillo-

sos que hi ha a tot el món. I ho repetim: només és una part del moviment de deixalles tòxiques i perilloses.

Els països més desenvolupats, que són els que produeixen més residus, tenen interès a resoldre el problema, però pretenen fer-ho més enllà de les seves fronteres. Els Mossos d'Esquadra van detenir quatre persones implicades en la importació il·legal de residus. Es calcula que, a Catalunya, hi havien entrat unes 2.000 tones, de les quals 200, les havien abocades al nostre país. La majoria d'aboca-

Els magatzems de residus radioactius han d'estar perfectament controlats.

ARXIU

ments es feien a l'abocador del Garraf, però també en altres abocadors, legals o il·legals.

Una normativa de la CE prohibeix que els residus no reciclables siguin exportats. Però, d'altra banda, l'eliminació de fronteres porta a una altra interpretació: les deixalles no són més que una mercaderia que pot passar lliurement d'un estat a un altre. L'Europa unida haurà de solucionar, entre molts altres problemes, la circulació de residus pel seu territori.

Recollir residus pot ser perillós i gens recomanable. Però, per a alguns, també és un bon negoci. En el cas de les deixalles alemanyes que entraven a França —700.000 tones per any—, els municipis de més enllà del Rin en treien benefici. La legislació severa, l'oposició activa dels ecologistes i la mancança de prou plantes de tractament fa que cremar residus sigui cinc vegades més car a Alemanya que no a l'estat francès. Els transportistes, òbviament, també hi guanyaven i el mateix passava als propietaris de plantes o abocadors. L'estat francès cobra 20 francs per tona, i els diners serveixen per a finançar l'Agència del Medi Ambient —institució ecològica subvencionada d'aquesta manera tan poc ecològica—.

Deixalles de tipus divers viatgen, doncs, amunt i avall. De vegades, fan també el viatge de tornada. En altres casos, van de port en port, com el carregament de plutoni procedent del Japó que tants comentaris ha aixecat. Tones de plàstic viatgen milers de quilòmetres i el mateix passa amb residus perillosos.

Fa poc, Ben Selinger, cap del departament australià de residus intractables, va dir que l'exportació d'aquestes deixalles estava "moralment justificada". Segons Belinger, un cop Austràlia ha fet tots el possible per eliminar els residus, al límit de la seva capacitat, és lògic i admissible que els envii a altres països.

I no es pot pas dir que els australians no s'esforcin a destruir les deixalles. Tenen plans per a construir incineradors capaços d'eliminar, a alta temperatura, deu tipus diferents de residus, cadascun amb una tecnologia particular. Però fins i tot així, queden residus no reciclables. I sembla còmode enviar-los a algun altre país. Aquest país era, fins fa poc, Gal·les, però la Gran Bretanya va prohibir, a finals de l'any passat, el comerç de residus perillosos, per causa de la pressió pública. Un carregament australià de 1.500 tones va circular al setembre entre la Gran Bretanya, Bèlgica i França. Fi-

nalment, els francesos varen acceptar la càrrega, que era formada per PCB (bifenils policlorats, compostos tòxics).

Alemanya, Estats Units i Austràlia figurarien entre el països amb més exportació de residus. Fa poc, es descobriren a Romania 1.500 tones de pesticides prohibits, procedents d'Alemanya. Algú va comentar que ja està prou malament el medi a l'antic bloc comunista com per a transformar-lo en abocador d'Occident.

Però, si bé hi ha països que es mostren contraris a acollir residus, d'altres ho veuen com un negoci. I, sovint, es tracta d'una de les poques solucions per a obtenir divises. Alguns països africans, asiàtics i d'Oceania cobren per rebre residus tòxics, que els països desenvolupats es treuen de sobre. D'altres prefereixen actuar de manera conseqüent, ni que sigui perdent uns ingressos.

Així, Lituània va rebutjar fa poc l'oferta d'una companyia Suïssa (Taurus Umwelttechnik Company) de rebre entre 50.000 i 100.000 tones anuals d'oli contaminat amb PCB, durant un període de dotze anys. El preu seria d'unes 7.000 pessetes per tona. Els lituans van dir que no volien crear problemes de contaminació a les generacions vinents en canvi d'uns centenars de marcs alemanys —el preu era establert en aquesta moneda—.

Països americans com l'Equador, Costa Rica i Bolívia també han prohibit el comerç de residus. En canvi, Guatemala considera la possibilitat de revocar aquesta prohibició. Catorze empreses han format el consorci "Indústria de Recuperació Ecològica", que importaria deixalles industrials, agrícoles i domèstiques i les tractaria en una planta de reciclatge.

I a l'Àsia, Malàisia estudia la creació d'un centre de tractament de deixalles tòxiques. Malàisia genera unes 400.000 tones de residus tòxics cada any. La planta tindria una capacitat de dos milions de tones. Això permetria de tractar els residus propis i importar-ne de forans.

D'altres països no sols admeten certs residus, sinó que en demanen. La Xina, que vol augmentar la seva capacitat nuclear, estudia la possibilitat d'importar residus nuclears de Taiwan, que ja no té on posar aquestes deixalles. El 1993 hi ha previst que s'obri la central nuclear de Guangdong i el govern xinès ja prepara diversos indrets per a abocar-hi els residus nuclears generats. Així, hi ha coves subterrànies produïdes per a proves nuclears al desert de Gobi. Aquí, s'hi po-

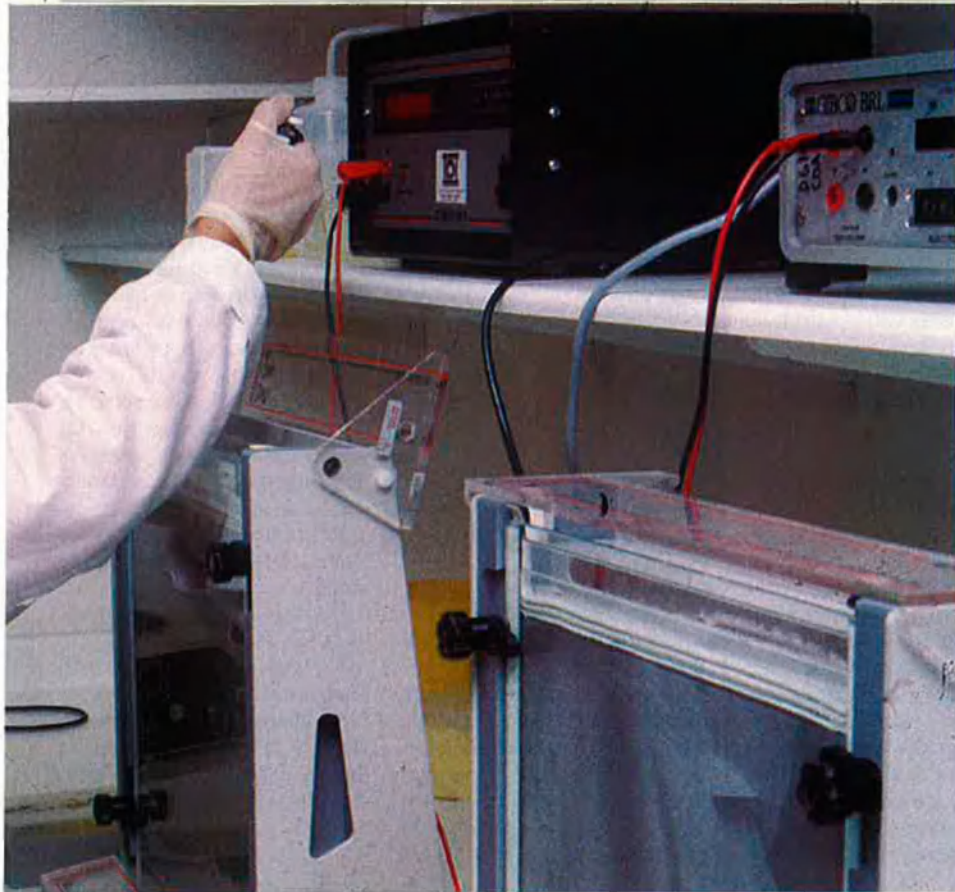
L'abocament incontrolat de residus tòxics és un greu problema medio-ambiental.

drien soterrar residus, com també en unes illes situades a la costa de Guangdong, vora Hong-Kong.

En tot cas, a Taiwan hi ha cada vegada més oposició al creixement de la capacitat nuclear, mentre a la Xina, com se sap, l'oposició no pot exercir gaire i l'opinió pública tampoc. En tot cas, els Estats Units estan preocupats, perquè la Xina podria utilitzar aquests residus nuclears per al seu armament.

Egipte ha actuat de manera expeditiva, si més no en el cas del vaixell *Cito* —amb bandera danesa—, que, el març passat, transportava residus procedents del desmantellament d'automòbils, inclosos plàstics PVC (Clorur de polivinil) i components de bateries. L'empresa exportadora era la Taurus —esmentada en el cas de Lituània i responsable de tràfic de deixalles amb diversos continents—.

El carregament era considerat perillós per la normativa europea i, a més, es creia que Egipte no tenia instal·lacions adients per a cremar aquestes deixalles. Segons explica l'organització Greenpeace, el vaixell va tornar al port d'Emden (Alemanya), però els alemanys van refusar els seus propis residus. Finalment, el

carregament va ser enviat a un dipòsit alemany.

Els Estats Units també realitzen l'exportació de residus. Han enviat tones de pneumàtics vells a Rússia, deixalles tòxiques a Austràlia i Bangla Desh i milers de tones de plàstic a l'Àsia.

Concretament, segons el registre del servei de recerques en Importació i Exportació, entre gener i maig d'enguany Hong-Kong va rebre 39.146 tones de deixalles plàstiques, les Filipines més de 6.000 i Indonèsia més de 4.000. Altres països, com Bangla Desh, la Xina, el Pakistan, Corea i Sri Lanka fan pujar la xifra total a 55.718 tones.

Molts països s'aprofiten de la legislació tova que hi ha en altres per a enviar-hi residus que ells no poden conservar. En molts casos, algunes empreses fan negoci amb aquest tràfic i alguns estats pobres obtenen així una font d'ingressos. Però caldrà pensar què fer realment dels residus tòxics, si volem evitar que sorgeixi un transport perillós —amb el risc d'accidents que hi va connex— i que es descontaminin un lloc per contaminar-ne un altre.

Xavier Duran

**Cada 2
s e g .
m o r u n
n e n**

Cada dos segons mor un nen al món per falta d'ajuda. ¿Quant de temps esperaràs per ajudar-los? Fes-te COL·LABORADOR D'AJUDA EN ACCIÓ i, amb només 70 ptes. al dia, podràs assegurar la vida de milions de nens.

**¡AJUDA'LS!
NO HI HA TEMPS A PERDRE**

RENEIX I DEN. ADEZ. CORDA

DESITJO INFORMACIÓ SENSE COMPROMÍS.

NOM I COGNOMS .....

DIRECCIÓ .....

Ciutat .....

TEL: .....

**Ayuda
en
Acción**

Barquillo, 8 1r dia.,
28004 Madrid
Tel. (91) 523 23 35
Fax (91) 523 25 29

Travessera de Gràcia, 8
08021 Barcelona
Tel. (93) 202 11 42

TEATRE TALIA

TEMPORADA 92/93

Cavallers, 31 • Tel. 391 29 20

A PARTIR DE L'11 DE NOVEMBRE
L'OM PRESENTA:

"SIRENAS, TROMPETAS Y PEDORRETAS"

Una comèdia de

DARIO FO

dirigida per SANTIAGO SÁNCHEZ

MATINALS - DIUMENGES A LES 12.30 HORES

PTV-Clowns "LOCOS RECUERDOS"

DIJOUS, DIA DE L'ESPECIADOR
DESCOMPTES PER A CARNET JOVE I 3er EDAT
PREUS ESPECIALS PER A GRUPS

GENERALITAT VALENCIANA
CONSSELLERIA DE CULTURA, EDUCACIÓ I CIÈNCIA

CASA DELS OBRERS
Sant Vicent Ferrer

anem al TALIA!